

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīrīṭṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας (2. Nidānavaggo)

8. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Λάκκχανα
(8. Lakkhaṇasaṃyuttaṃ)

[SN 19.1-21, PTS 2.255-2.262]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας

8. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Λάκκχανα

1. Το πρώτο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για τα οστά

202. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Λακκχάνα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα διέμεναν στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Λακκχάνα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Λακκχάνα: «Έλα, φίλε Λακκχάνα, ας μπορούμε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Λακκχάνα στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, σε κάποια περιοχή εκδήλωσε ένα χαμόγελο. Τότε ο σεβάσμιος Λακκχάνα είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Ποια άραγε, φίλε Μογκαλλάνα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την εκδήλωση του χαμόγελου;» «Δεν είναι κατάλληλη ώρα, φίλε Λακκχάνα, για αυτή την ερώτηση. Κάνε μου αυτή την ερώτηση κοντά στον Ευλογημένο».

Τότε ο σεβάσμιος Λακκχάνα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού περπάτησαν στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Λακκχάνα είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Εδώ ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, σε κάποια περιοχή εκδήλωσε ένα χαμόγελο. Ποια άραγε, φίλε Μογκαλλάνα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την εκδήλωση του χαμόγελου;»

«Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν σκελετό να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας τον ξανά και ξανά, τον τρυπούσαν ανάμεσα στα πλευρά, τον ράμφιζαν, τον ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου. Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Ένα τέτοιο ον θα υπάρξει! Ένας τέτοιος δαίμονας θα υπάρξει! Μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης θα υπάρξει!»»

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει μάτι· πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει γνώση, αφού είναι δυνατόν ένας μαθητής να γνωρίσει ή να δει ή να πραγματοποιήσει κάτι τέτοιο. Αυτό το ον, μοναχοί, είχε ιδωθεί από εμένα πριν, αλλά δεν το αποκάλυψα. Αν εγώ το αποκάλυπτα, οι άλλοι δεν θα με πίστευαν. Αυτοί που δεν θα με πίστευαν, αυτό θα ήταν για αυτούς για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη. Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν χασάπης βοδιών. Αυτός,

ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, αφού καιγόταν στην κόλαση για πολλά χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χρόνια, για πολλές χιλιάδες χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, ως υπόλοιπο επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης βιώνει μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης»... Πρώτο.

2. Η ομιλία για το κομμάτι κρέας

203. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα ένα κομμάτι κρέας να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν χασάπης βοδιών... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την προσφερόμενη τροφή

204. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα ένα κομμάτι κρέας να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν κυνηγός πουλιών... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν χωρίς δέρμα

205. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο χωρίς δέρμα να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν σφαγέας προβάτων... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για αυτόν με τρίχες από σπαθιά

206. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από σπαθιά να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνα τα σπαθιά, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν σφαγέας χοίρων... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το δόρυ

207. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από λόγχες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνες οι λόγχες, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν κυνηγός ελαφιών... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Οουσουλόμα

208. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με βέλη για τρίχες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνα τα βέλη, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν βασανιστής... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Σουτσιλόμα

209. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από βελόνες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνες οι βελόνες, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν αμαξηλάτης... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για τον Σουτσιλόμα

210. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από βελόνες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνες οι βελόνες, αφού εισέρχονταν στο κεφάλι του, έβγαιναν από το στόμα· αφού εισέρχονταν στο στόμα, έβγαιναν από το στήθος· αφού εισέρχονταν στο στήθος, έβγαιναν από την κοιλιά· αφού εισέρχονταν στην κοιλιά, έβγαιναν από τους μηρούς· αφού εισέρχονταν στους μηρούς, έβγαιναν από τις κνήμες· αφού εισέρχονταν στις κνήμες, έβγαιναν από τα πόδια· αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν συκοφάντης... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Κουμπχάντα

211. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με όρχεις σαν στάμνες να πηγαίνει στον αέρα. Αυτός καθώς πηγαίνει, πηγαίνει έχοντας ανεβάσει αυτούς τους όρχεις στους ώμους. Και καθώς κάθεσαι, κάθεσαι πάνω σε αυτούς τους όρχεις. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν απατεώνας του χωριού... κ.λπ... Δέκατη.

Το πρώτο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Οστό, πεσί, και οι δύο χασάπηδες βοδιών,
Μπάλα σάρκας, κυνηγός πουλιών, γδαρμένος σφαγέας προβάτων·
Σπαθί, σφαγέας χοίρων, λόγχη, αγελάδα,
Βέλος, βασανιστής, βελόνα, αμαξηλάτης·
Και αυτός που ράβεται, αυτός είναι ο συκοφάντης,
Αυτός που κουβαλά όρχεις ήταν ο απατεώνας του χωριού.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για αυτόν με το κεφάλι

212. Έτσι έχω ακούσει - κάποτε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο βυθισμένο με το κεφάλι σε ένα βόθρο με περιττώματα... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν μοιχός... κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για αυτόν που τρώει περιττώματα

213. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο βυθισμένο σε ένα βόθρο με περιττώματα, να τρώει περιττώματα και με τα δύο χέρια... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν ένας κακόβουλος βραχμάνος. Αυτός, στη διδασχή του Πλήρως Αυτοφωτισμένου Κάσσαπα,

αφού προσκάλεσε την κοινότητα μοναχών για γεύμα, αφού γέμισε τα δοχεία με περιττώματα, είπε αυτό - «Αχ, αξιότιμοι, φάτε όσο θέλετε και πάρτε μαζί σας»... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη γυναίκα χωρίς δέρμα

214. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια γυναίκα χωρίς δέρμα να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτή η γυναίκα, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν μοιχαλίδα... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη δυσειδή γυναίκα

215. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια γυναίκα δύσοσμη, άσχημη, να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτή η γυναίκα, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν μάντισσα... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για αυτήν που καίγεται

216. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια γυναίκα καμένη, βρεγμένη, σκεπασμένη με κάρβουνα, να πηγαίνει στον αέρα. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτή η γυναίκα, μοναχοί, ήταν η πρώτη βασίλισσα του βασιλιά της Καλίνγκα. Αυτή, κυριευμένη από ζήλια, έριξε πάνω στην αντίζηλό της ένα δοχείο με αναμμένα κάρβουνα... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για αυτόν χωρίς κεφάλι

217. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα ένα ακέφαλο κορμί να πηγαίνει στον αέρα. Στο στήθος του υπήρχαν τα μάτια και το στόμα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν δήμιος κλεφτών ονόματι Χάρικα... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τον κακόβουλο μοναχό

218. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν μοναχό να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας του ήταν φλεγόμενος, αναμμένος, ολόφωτος· το κύπελλό του ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο· η ζώνη του ήταν φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη· το σώμα του ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτός, μοναχοί, ο μοναχός στη διδαχή του Πλήρως Αυτοφωτισμένου Κάσσαπα ήταν κακόβουλος μοναχός... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για την κακόβουλη μοναχή

219. «Είδα μια μοναχή να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας της ήταν φλεγόμενος... κ.λπ... ήταν κακόβουλη μοναχή... κ.λπ... Ογδοη.

9. Η ομιλία για την κακόβουλη μαθήτρια υπό εξάσκηση

220. «Είδα μια μαθήτρια υπό εξάσκηση να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας της ήταν φλεγόμενος... κ.λπ... ήταν κακή μαθήτρια υπό εξάσκηση... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τον κακόβουλο δόκιμο

221. «Είδα έναν δόκιμο να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας του ήταν φλεγόμενος... κ.λπ... ήταν κακός δόκιμος... κ.λπ... Δέκατη.

11. Η ομιλία για την κακόβουλη δόκιμη μοναχή

222. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια δόκιμη να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας της ήταν φλεγόμενος, αναμμένος, ολόφωτος· το κύπελλό της ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο· η ζώνη της ήταν φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη· το σώμα της ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου. Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Ένα τέτοιο ον θα υπάρξει! Ένας τέτοιος δαίμονας θα υπάρξει! Μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης θα υπάρξει!»»

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει μάτι· πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει γνώση, αφού είναι δυνατόν ένας μαθητής να γνωρίσει ή να δει ή να πραγματοποιήσει κάτι τέτοιο. Αυτή η δόκιμη, μοναχοί, είχε ιδωθεί από εμένα πριν. Αλλά δεν το αποκάλυψα. Αν εγώ το αποκάλυπτα, οι άλλοι δεν θα με πίστευαν. Αυτοί που δεν θα με πίστευαν, αυτό θα ήταν για αυτούς για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη. Αυτή η δόκιμη, μοναχοί, στη διδαχή του Πλήρως Αυτοφωτισμένου Κάσσαπα ήταν κακόβουλη δόκιμη. Αυτή, ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, αφού καιγόταν στην κόλαση για πολλά χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χρόνια, για πολλές χιλιάδες χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, ως υπόλοιπο επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης βιώνει μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης». Ενδέκατη.

Το δεύτερο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Βυθισμένος σε πηγάδι ήταν αυτός ο μοιχός·
τρώγων περιττώματα ήταν ο κακόβουλος βραχμάνος.

Η γυναίκα χωρίς δέρμα ήταν μοιχαλίδα·
η άσχημη γυναίκα ήταν μάντισσα.

Η παίζουσα με ζάρια έριχνε αναμμένα κάρβουνα στην αντίζηλο·
ο αποκεφαλισμένος ήταν δήμιος κλεφτών.

Μοναχός, μοναχή, μαθήτρια υπό εξάσκηση·
δόκιμος και επίσης δόκιμη.

Στη μοναστική διαγωγή του Κάσσαπα αναχώρηση·
κακόβουλη πράξη έκαναν τόσοι.

Τα συνδεδεμένα με τα χαρακτηριστικά ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας. 8. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Λάκκχανα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org